

EDITO

Beste Vrienden,

De sneeuw heeft het land ondergedekt tot groot plezier van de kinderen... Sleden, gevoerde botten, wanten en mutsen werden bovengehaald. Sedert een maand volgen de feesten elkaar op: Sinterklaas, Kerstmis, Nieuwjaar en nog maar pas werd het driekoningenbrood rondgedeeld... Al deze feesten maken deel uit van de wintergenoegens. Laten wij nochtans niet vergeten dat door de kou en de eenzaamheid de feesten voor velen heel moeilijke dagen zijn. Alle solidariteitsacties voor hen zijn natuurlijk heel welgekomen.

Hieromtrent wou ik de gebaren van solidariteit vermelden van talrijke personen, organisaties of firma's die ons financieel maar ook materieel geholpen hebben op dit jaareinde. Inzameling van speelgoed, van kantoomateriaal, van schooltassen tot hulp bij het schilderen of behangen. Onze voorzieningen genieten van al deze attenties die hartverwarmende banden van solidariteit smeden zowel voor hen die geven als voor hen die krijgen!

Het jaar 2009 was triestig voor de velen onder ons... Mag ik U daarom een zonniger jaar wensen in 2010! Moge vreugde, geluk en een goede gezondheid met U zijn doorheen heel het jaar.

Ik wou U ook mijn dankbaarheid uitdrukken voor de hulp die ons regelmatig brengt. De kinderen die ons zijn toevertrouwd zeggen U van ganser harte DANK!

Baron Paul van der Straten Waillet
Voorzitter

YR ○

De tijd van de edelmoedigheid

Wij zitten in een recessie met een record aantal werklozen, ontslagen bij de vleet, onzekere vooruitzichten en toch ...

Ondanks deze triestige conjunctuur is er weinig of geen crisis in de edelmoedigheid. Het is absoluut buitengewoon om vast te stellen hoeveel personen, firma's of maatschappijen ons spontaan hun hulp komen aanbieden. Als bewijs willen wij het prachtig project van het personeel van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) voorstellen om de kinderen van onze opvanghuizen te steunen. Onder het thema "Laten wij een tweede leven geven aan de schooltassen" heeft de kleine ploeg initiatiefnemers van het project bij heel het personeel van de RSZ een indrukwekkende hoeveelheid school- en kantoomateriaal bijeen verzameld. Wij zouden het ook "Een eerste leven" kunnen noemen want het materiaal was van uitstekend kwaliteit: schooltassen, klasseermappen,

pennenzakken, schriften, potloden, fardes, kompassen enz. De penningmeester van elk tehuis kan weer glimlachen bij deze lawine van weldaden.

Wij bedanken heel bijzonder de ploeg die dit prachtig initiatief opgestart heeft maar ook iedereen die meegewerkt heeft aan het succes van deze campagne. Bravo en bedankt!

Ik zou u een heel aantal andere voorbeelden van deze spontane edelmoedigheid kunnen vermelden zoals speelgoed voor Sinterklaas, maaltijden voor

Kerstmis, renovatie van lokalen, vrijwilligerswerk van de huiswerkschool enz... enz. Dat illustreert duidelijk de wil tot een actieve solidariteit.

Men zegt wel dat men meer genoeg beleeft door te geven dan door te krijgen. Maar voor onze jongeren is het zo belangrijk dat zij kunnen hopen op een beter leven. Voor hen moet het onophoudelijk de tijd van de edelmoedigheid blijven.

Maar wat hebben zij met Kerstmis gedaan?

Kerstmis is een familiefeest bij uitstek. Maar wat gebeurt er in de voorzieningen van de Federatie Abbé Froidure als het kind niet naar zijn familie kan om welke reden dan ook? Even gaan horen bij verschillende voorzieningen.

"Al onze kinderen werden uitgenodigd in een gezin tijdens het kerstweekend, zegt Elisabeth Van Meenen, directrice van de Petits Sapins in Ukkel. Natuurlijk brengen zij die dagen liever door in een gezin dan in de Petits Sapins..."
"Maar dat is niet zo voor vele kinderen want voor ons is dat de meest gevoelige periode, zegt Bruno van Halle, directeur van Copainpark. Overall spreekt men

over de familie en voor de kinderen die bij ons verblijven is dat soms moeilijk om mee te leven. Sommigen gaan naar huis tijdens het weekend, anderen blijven in de voorziening ondanks de telefoontjes die we gedaan hebben en ondanks de beloften van hun ouders"... Er is wel een alternatief: het gastgezin. Met Kerstmis dagen talrijke gastgezinnen op vanuit een plotse bevlaging ...

"Ik heb talrijke oproepen gehad van personen die een kind wilden opvangen tijdens het kerstweekend. Natuurlijk komt dit initiatief voort uit een heel goede bedoeling ... Maar dat is geen zaak die men kan improviseren. Men vangt een kind zo maar niet op. Wij hebben het één keer geprobeerd en sindsdien ga ik niet meer in op dat soort vragen. Soms is dat moeilijk te begrijpen voor die families. Maar zo doet het meestal meer kwaad dan goed! Het is zelfs heel negatief voor de jongere die te recht komt in een wereld die hij helemaal niet kent en die hij nooit meer zal terug zien." Natuurlijk ligt dat anders bij gastgezinnen die dat door-

heen heel het jaar doen. Dat gezin kent de jongere met zijn verwachtingen en zijn problemen en voor hemzelf is dat een gekend terrein. Dat gebeurt in alle vertrouwen. Gelukkig brengen veel jongeren de eindejaarsfeesten door bij die gastgezinnen. Maar zowel op kerstavond als op nieuwjaarsdag worden in de voorzieningen met beperkt personeel allerlei activiteiten georganiseerd voor hen die blijven: creatieve workshops, kerstevocatie, gezelschapsspelen ... Zij mogen zelf hun menu samenstellen. Dat is de avond dat alles mag ..."

LDO ○

Frederik Schelstraete

“leren geven om beter te kunnen krijgen”

Frederik Schelstraete is een ancien van De Kleine Dennen in Duinbergen. Hij heeft er 5 jaar gewoond van zijn 14 tot zijn 19 jaar.

Daarna heeft hij de bruggen met deze voorziening, die zijn huis en zijn tijdelijke thuis was, opgeblazen en is hij getrouwd.

Dat is nu twintig jaar geleden. Gedurende twee jaar was hij onderhoudstechnicus in het casino van Knokke. Nu werkt hij al achttien jaar in Zwankendamme in een spiegelfabriek van AGC Glass Europe, het vroegere Glaverbel. Hij vertelt ons zijn herinneringen aan het leven in De Kleine Dennen, goede en slechte, en vooral de veranderingen die hij er vastgesteld heeft.

U bent op uw 14 jaar in De Kleine Dennen van Duinbergen gekomen, op een heel gevoelige leeftijd. Hoe is dat verlopen?

De eerste twee jaren waren heel moeilijk. Tot dan leefde ik bij mijn vader en was ik heel vrij. Ik deed wat ik wou, er waren geen regels. Toen vader gestorven is ging mijn broertje bij moeder wonen in Frankrijk, mijn zus ging naar een andere voorziening en ik wou niet naar Frankrijk. Ik was Vlaming en ik had hier mijn vrienden. Dan werd ik naar De Kleine Dennen gestuurd. Ik kwam terecht in een meer strenge wereld en had het moeilijk om dat gewoon te worden. Dan zijn we rond de tafel gaan zitten en hebben we gediscussieerd ... Stilaan verbeterde de situatie ...

Hoe verliep het leven van elke dag?

Er was niet veel geld maar wij waren altijd goed gekleed en wij hadden nooit honger. Wij hadden veel groepsactiviteiten. Wij speelden voetbal in de vrije tijd. Er was een biljard ... Ik zat veel tijd op mijn kamer naar muziek te luisteren. Wij kregen een beetje zakgeld en ik had mij een drumstel gekocht. En ik maakte veel lawaai ...

Wat deed u tijdens de vakantie en in uw vrije tijd?

Twee keer per jaar ging ik naar mijn moeder in Frankrijk. Zo heb ik Frans geleerd. Men stimuleerde ons ook om een studenten job aan te nemen tijdens de vakanties. Gedurende 4 of 5 seizoenen heb ik op het strand gewerkt.

Welk is uw beste herinnering aan uw verblijf in De Kleine Dennen?

Dat is vooral mijn kamer. Omdat ik tijdens de weekends niet naar mijn ouders ging had ik een grote kamer gekregen die ik met niemand moest delen. Ik kon haar inrichten zoals ik wou.

En andere minder goede herinneringen?

De eenzaamheid. Natuurlijk we konden met de opvoeders praten maar dat vervangt niet wat men heeft met een vader of een moeder. Heel hard was soms dat men niet veel tijd had om uit te gaan. De uurroosters waren heel streng. Om twaalf uur dertig naar huis komen tijdens het weekend als je 17 jaar bent, dat is vroeg!

Heeft u nog veel contact met de vroegere opvoeders, de directeur of de ancients van De Kleine Dennen?

Ik probeer er één keer per jaar naartoe te gaan. Ik zou er liever vaker naar toe gaan. Eens per jaar wordt er een barbecue georganiseerd in Duinbergen. Mijn kinderen gaan dan met mij mee en het is een gelegenheid om ancients terug te zien. Ik heb vooral contacten met hen die jonger waren toen ik er was. Sommigen wonen nog in de omgeving. We bellen elkaar, we sturen elkaar SMS-jes. En natuurlijk zijn er de opvoeders. Als ik problemen heb blijven de directeur Jozef en zijn vrouw mij helpen en mij raad geven. Ik heb helemaal geen spijt dat ik daar geweest ben. Ik ben echt gelukkig geweest in De Kleine Dennen. Zij hebben heel veel deuren op het leven voor mij geopend.

Welke zijn de voornaamste verschillen die u nu opmerkt in De Kleine Dennen, in vergelijking met de tijd dat u er woonde?

Er is veel veranderd. De sfeer is niet meer dezelfde. In die tijd verbeterden de ouderen de jongeren. Toen ik de oudste was en ik iets zei luisterde men naar mij en had men respect voor mij. Maar ik profiteerde daar niet van. Tegenwoordig als de kleine gasten van 10-11 jaar vechten met de opvoeders komt er niemand tussen. Men zou zeggen dat er geen hiërarchie meer is

onder de jongeren. Ik heb ook de indruk dat het groepsleven meer plaats innam vroeger. We vonden elkaar rond de biljard, we speelden samen voetbal ... We waren een groep en we kregen meer vrijheid. Nu lijkt de sfeer meer individueel zodat de regels nog strenger worden. De jongeren lijken minder respect te hebben, zij worden moeilijker. Nochtans, soms als men teruggaat naar De Kleine Dennen moet men opletten waar men zijn voeten zet omdat er overal zoveel speelgoed en zoveel kleren liggen. Wij kregen kleren die in heel goede staat waren, soms nieuwe maar niet altijd. Tegenwoordig willen de kinderen alleen maar sommige merken die in die of die winkels gekocht worden. Het moet moeilijk zijn voor de opvoeders.

Wat heeft u daar geleerd?

Al die praktische dingen natuurlijk: afwassen, de was doen, strijken ... Maar ook respect, verantwoordelijkheid opnemen voor wat men doet. En ik heb vooral geleerd te geven en te krijgen. Als je echt van harte iets geeft, krijg je ook iets terug. Als je niets geeft, krijg je ook niets terug. Dat is echt een les die ik geleerd heb ...

LDO

Een nieuw en belangrijk werk is pas voltooid in Copainpark !

Geconfronteerd met de normen van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) moest Copainpark dit jaar heel de keuken aanpassen aan de regelgeving voor gemeenschapskeukens. Op 17 oktober 2009 had de inhuldiging van de nieuwe keuken plaats.

Toen de voorziening meer dan twintig jaar geleden zich in Molenbeek kwam vestigen en wel op de Belgicaboulevard werd zij geconfronteerd met enorme financiële problemen. Het indrukwekkend gebouw had geleden onder een jarenlange leegstand, behalve voor de duiven. Kortom alles moest om zo te zeggen vernieuwd worden: nieuwe muren, nieuw dak, nieuwe ramen... De afwerking en inrichting van de keuken kwam daardoor onvermijdelijk onder druk. De keuken bestond uit grote en eenvoudige werkbladen in witte melamine kunststof en allerlei keukenmeubilair in wit ijzer dat men van her en der bijeengekregen had. Gedurende al die jaren voldeed zij ruimschoots maar het

spreekt vanzelf dat zij met de tijd hier en daar wat geleden had. Daarbij en vooral beantwoordde zij niet meer aan de huidige normen van hygiëne en aandacht voor de koude en warme voedselketen, normen die gebaseerd zijn op de reglementering voor gemeenschapskeukens. Vertrekkend van een keuken die men bijna gelijk waar kon vinden begon de voorziening aan deze belangrijke onderneming. De werken waren heel ingrijpend: installatie van nieuwe leidingen voor water, gas en elektriciteit, weggewerkt in de muren; nieuwe afvoerbuisen voor gebruikt water; nieuwe bezetting van de muren na de inkervingen voor de verschillende leidingen en tenslotte een volledig nieuwe witte betegeling met epoxyhars voegen, alles volgens de opgelegde hygiënenormen. Met levendige kleuren werd het geheel verfraaid zodat het nu eigenlijk heel wat sympathieker en praktischer is zowel voor de jongeren als voor het opvoedkundig en het onderhoudspersoneel. Dat heeft ook meegebracht dat door deze ingrijpende werken gedurende vier maanden de keuken en de eetzaal niet beschikbaar waren. Een tijdelijke keuken stijl “camping zes sterren” werd daarom ingericht in de speelzaal en creëerde een vroegtijdig vakantiesfeertje. Copainpark heeft eraan gehouden dat deze werken een belangrijke sociale meerwaarde hadden. Daarom werden zij uitgevoerd door een sympathieke sociale onderneming, de vzw ABC Tremplin, die jonge-

ren terug in het arbeidscircuit helpt. De levering van de verschillende elementen in roestvrij staal werd verzorgd door de firma Verboonen PVBA die de werken heel bijzonder ter harte nam met talrijke werfvergaderingen en zonder enige winstmarge! Daarenboven heeft de Rotaryclub Brussel West de totale factuur voor de nieuwe professionele keukeninrichting voor haar rekening genomen: afwasmachine, gootsteen, werkbladen, frituurketel, oven, bain-marie-wagentje. Talrijke weldoeners en sponsors hebben op hun beurt bijgedragen tot deze belangrijke investering en de kosten van de totale werkzaamheden. Eens te meer is ook de Federatie Abbé Froidure niet ongewoelig gebleven voor ons beroep op haar financiële steun. Heel hartelijk bedankt allemaal en als u in de buurt komt, aarzel dan niet om te komen kijken naar het resultaat van uw steun!

B. van Halle, Directeur
www.copainpark.be

INFOS FROIDURE

voorzitter :

Baron Paul van der Straten Waillet

afgevaardigd bestuurder :

Jacques Sonnevile

hoofdredacteur :

Yves Rigo

redacteur :

Laure d'Oultremont

vertaling :

Bert Weekers / Rik Verboven

lay-out :

Anne de Wolf / Mircea Stefan

redactie / administratie / publiciteit:

PARMENTIERLAAN 19 BUS 4
1150 BRUSSEL

TEL (02) 771 08 10

FAX (02) 771 22 02

e-mail: froidure@skynet.be

Website: www.froidure.be

210-0398955-46

F.A.F. KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 30 €.

Als lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, verzekeren wij u transparante rekeningen en toegang tot informatie